

สุขสันต์ มุกดาสนิท

เขามองเห็นหล่อนควมม้ามืดด้วยความเร็วสูง ตาม
หาดทราย ผมยวสีด้าของหล่อนปลิวไสวไปเบื้อง
หลังด้วยแรงลม รู้สึกว่าเป็นภาพที่น่าดูมิใช่น้อย
แต่เขาก็รู้สึกพิศวงว่ามันเรื่องอะไรกันนะฝนกำลัง
จะตกอยู่อย่างนี้ หล่อนยังมีแก้มใจออกมาขี่ม้าเล่น
หรือว่าหล่อนกำลังจะกลับบ้าน แต่ก่อนที่จะจะนึก
สงสัยอะไรต่อไปอีก เจ้าอาชานิยสีด้าปลอดค้วนัน
ก็พาร่างของหล่อนเข้ามาหาเขาอย่างรวดเร็ว เขา
มองเห็นใบหน้าที่ดินตระหนกของหล่อน อย่างชัด
เจน

“ช่วยด้วย...ช่วยจับม้าทีคะ”

หล่อนร้องบอกเขาด้วยเสียงสั้น ๆ อย่างไม่ต้องคิด
เขาดลันเข้าจับสายบังเหียนเจ้าม้าสีด้า นั้นไว้อย่าง
รวดเร็ว มันสับตัวไปมา ร้องเสียงพิ๊ดฟาดใน
ลำคอ ในพริบตามันสับตัวร่างของเด็กสาวบนหลัง
ของมันลงไปฟุบอยู่กับหาดทรายก่อนที่จะหยุดพยศ
และพร้อมกันนั้น พายุฝนก็ซัดกระหน่ำลงมาอย่าง
แรงเขาปล่อยบังเหียนและก้าวเข้าไปหาหล่อน คุก
เข่าลงตรงร่างของเด็กสาว

“เป็นอะไรมั๊ยครับ”

“คงไม่หรอกค่ะ ม้ามันตื่นค่ะ ขอขอบคุณมาก
นะคะ”

“ไม่เป็นไรหรอกครับ ผมว่าเราเข้าไปหลบ
ฝนที่เพิงนั้นก่อนดีกว่านะคะ” เขาพูดพร้อม

กับหันไปชี้เพิงมุงจากข้างหน้า
เด็กสาวพยักหน้าพร้อมกับลุกขึ้น พอหล่อนขยับ
จะก้าวเดินก็มียันต่องเซดลาไป เขารีบจับแขน
หล่อนเอาไว้ได้ทันก่อนที่หล่อนจะล้ม

“รู้สึกเจ็บที่ขาอะ” หล่อนบอกพร้อมกับนวดหน้า
ด้วยความปวด

“ขาคงจะแพลง เกาะแขนผมไว้นะครับ ผม
จะพาไปเอง”

เด็กสาวกล่าวขอบคุณ พร้อมกับเอามือจับต้นแขน
ของเขา เขาค่อย ๆ พาหล่อนเดินเข้าไปที่เพิงเบ้อง
หน้าอีกมือก็อุ้มม้ามัตวนั้นไปด้วย ฝนตกหนักเข้า
ทุกที กว่าจะถึงเพิงที่พัก เขากับหล่อนก็เปียก
โชกไปด้วยกันทั้งคู่

เขาพาหล่อนไปนั่งบนม้ายาว ส่วนเขาอ้อมไปนั่ง
ตรงข้ามกับหล่อน

“ฝนตกหนักนะคะ”

“ครับ”

“ฉันจะกลับบ้านยังไวกันก็ไม่รู้” เด็กสาวเปรย
ขึ้นเบา ๆ

“บ้านคุณอยู่ที่ไหนครับ”

“ฉันทมาพัก ที่บ้านตรงโคงหาดโน้นนะค่ะ”

หล่อนพูดพร้อมกับชี้มือไปตามหาดทราย

“คุณมาจากกรุงเทพหรือครับ”

“ค่ะ คุณล่ะค่ะ”

“ผมก็มาจากกรุงเทพเหมือนกัน”

“คุณทำงานอยู่ที่กรุงเทพหรือคะ”

“เปล่าครับผมยังเรียนหนังสืออยู่”

“เอ๊ะ ตอนนี้องเรียนเปิดแล้วไม่ใช่หรือคะ”

“ใช่ครับ แต่เผื่อผมเรียนอยู่มหาวิทยาลัย”

“ตายจริง ขอโทษนะค่ะ ฉันทาคำไป” เด็ก

สาวพูดพร้อมกับหัวเราะ ทำให้เขาต้องพลอยหัวเราะตาม

“คุณล่ะครับ” เขาดามหล่อนออกไปบ้าง

“ฉันทก็เรียนหนังสือค่ะ เพิ่งจบม.ศ. 5”

“แล้วสอบเข้าต่อที่ไหนล่ะครับ”

“ฉันทสอบไม่ได้ค่ะ” หล่อนตอบพร้อมกับมองไป
ที่พนทราย

“ขอโทษนะครับ” เขากล่าวขอโทษเพราะคิดว่า

มันคงจะไปสกิดใจหล่อน

“ไม่เป็นไรหรอกค่ะที่บ้านฉันทก็สอบใหม่”

“ขอให้สอบได้นะครับ” เขาอวยพรให้หล่อน
อย่างจริงใจ

“สมพรปากเถอะค่ะ” เด็กสาวพูดพร้อมกับยิ้ม

“คุณเรียนอยู่มหาวิทยาลัยไหนคะ” เด็กสาว

ชวนเขาคุยต่อ

“เกษตรครับ”

“อ้อ... ดีจัง”

“อะไรนะครับ”

“ฉันทว่าดีจังค่ะ”

“ดียังไงครับ”

“เออไม่ทราบสิคะ”

“แล้วกัน”

หล่อนน้อมยิ้มต่อลักษณะงุนงงของเขา

“เขาวัวเกษตรรับน้องใหม่หนักจริงมั๊ยคะ”

“ใครบอกอย่าไปเชื่อนะครับ”

“ไม่จริงหรือคะ”

“ครับ ชาวเกษตรไม่เคยทำอะไรให้เกินกว่า
คนอย่างเรา เอาจ่ายๆ อย่างคุณจะทนไม่ได้
หรอกครับ”

“จริงหรือคะ”

“ครับ”

“แล้วทำไมมีบางคนถึงกับลาออกล่ะคะ”

“ก็บางคนเท่านั้นนี่ครับ แล้วทำไมส่วนใหญ่
เขาอยู่กันได้ และก็เรียนกันจนจบได้รับ
ปริญญากันถมเถไป”

“ก็แปลกนะค่ะ”

“ครับ ก็แปลก”

“คุณอยู่คณะอะไรคะ”

“คณะเกษตรครับ”

“ที่ไหนคะ”

“บุรีรัมย์”

“เก่งจังนะค่ะ”

“ไม่หอรอครับ” เขาพูดพร้อมกับหัวเราะมอง
หน้าเด็กสาวด้วยนึกเอ็นดูถึงพอใจในความช่างพูด
ของหล่อน

เด็ก ๆ คงจะชนะนาคู เขาคิด

“มีการปลูกผักทำแปลงกันด้วยใช่ไหมคะ”

“ครับตอนอยู่บ่หนึ่งต้องทำ”

“มีปลูกดอกไม้ไหมคะ”

“ก็มีบ้างครับ ถ้าป้าไหนอาจารย์เพื่อญี่กรัก
สวอร์กงามขึ้นมา”

“คงจะสวยมากนะคะ”

“ก็สวยดีเหมือนกันครับ”

“ฉันเคยไปเที่ยวหน้าตก เห็นพวกคุณถือสวิง
ไล่จับแมลงปอ กับผีเสื้อ จับไปทำไมคะ”

“เอาไปเรียนครับ”

“ต้องทำให้มันตายก่อนใช่ไหมคะ”

“ใช่ครับ”

“ทำไมยังงั้นคะ”

“เราจับมันใส่เข้าไปในขวดไซยาไนด์ครับ”

“แล้วมันไม่เน่าหรือคะ”

“ไม่หอรอครับเราเอาไปบดไปพอนแห้ง”

“ทำไมยังงั้นคะ” เด็กสาวถามด้วยกิริยาที่แสดงถึง
ความสนใจ

“คืออย่างนั้นครับ พอเราฆ่ามันตายแล้วเราก็ก่อน
ออกมาเซ็ท คือจัดรูปร่างของมันโดยใช้เข็มหมุดปักที่
ลำตัวมันก่อน แล้วเอาไปปักบนเซ็ทคังบอร์ด จากนั้น
เราก็กดมันกับขาให้เหมือนธรรมชาติ แล้วใช้เข็มหมุด

ปักมันไว้ถ้าเข็มนักเราก็ก่อนเราคะหัดปักไว้ก่อน แล้วจึง
ปัก เข็มหมุดบนกระดาษอีกทีจากนั้นเราเอาไปอบ ไฟไว้
สักคืนหนึ่งก็ใช้ได้ครับ”

“น่าสนใจนะคะ”

“ครับสนุกมาก”

“เขาเรียกวิชาอะไรคะ”

“ก็ภูวิทยาครับ”

“เป็นฉันคงไม่มีปัญญาจับแน่”

“คนน่ารักและช่างพูดอย่างคุณ ถ้าได้เรียน
คงมีคนช่วยจับให้เยอะเยอะ”

คำว่าคนน่ารักของเขาทำให้เด็กสาวรู้สึกอายร้อน
วูบวาบตามใบหน้า จึงแสวงเป็นหน้ามองออก
ยังท้องทะเล

เขามองหน้าเด็กสาว ด้วยความรู้สึกกลับ
แปลกประหลาด ผมสีดำยาวคลอเคลียไหล่
ใบหน้ายาวเรียวดวงตากลมมนับ จมูกเซด
โด่ง ริมฝีปากบางคางมนได้สัดส่วน เขาซัก
นึกรักหล่อนขึ้นมาเสียแล้วสิ...เด็กสาวรู้โดย
สัญชาตญาณแห่งความเป็นสาว ว่าดวงตา
ตรงข้ามกำลังจ้องมองหล่อน หล่อนรู้สึก
ใจเต้นแรงกว่าปกติ ไม่กล้าหันหน้ากลับไป
มองเขา

ฝนเริ่มซา แต่ท้องทะเลเบื้องหน้ายังคงมีคลื่นแรง
โถมเข้าซัดฝั่งอย่างไม่ขาดระยะ

“คลื่นแรงนะกะ”

“ครับ”

“คุณชอบอาบน้ำทะเลไหมกะ”

“ผมชอบครับแต่ไม่ค่อยชอบอาบน้ำเท่าไร”

“ทำไมล่ะกะ”

“เพราะผมไม่รู้ว้่า มีอะไรบ้างที่ได้พินทุะเด
นะสิครับ ผมไม่รู้ว้่าแต่ละก้าวที่ผมก้าวลงไป
จะไปเจออะไรบ้าง มันทำให้ผมรู้สึกว้่ากำลัง
เดินเข้าไปหาความลึกลับบางอย่าง ที่น่ากลัว”

“คุณทำให้ฉันชักกลัวทะเลอีกคนแล้วสิกะ”

“ตายจริง ผมไม่ได้มีเจตนาจะทำให้คุณรู้สึก
อย่างนั้นเลย”

แล้วเขากับหล่อนก็หัวเราะออกมาด้วยกันทั้งคู่

ฝนแล้งแล้ว เขารู้สึกใจหาย เดี่ยวหล่อนก็จะจาก
ไปแล้ว จากไปแม้แต่ชื่อเขาก็กยังไม่รู้จัก แต่เขา
จะรู้จักไปทำไมให้มันมาคอยสกิดใจให้คิดถึงหล่อน
อยู่ตลอดเวลาเนะว้... อย่าดีกว่า

“ฉันจะกลับบ้านนะกะ” เด็กสาวพูดกับเขาด้วย

เสียงเบา ๆ

“ครับ ให้ผมช่วยพาคุณไปขึ้นม้านะครับ”

“กะขอบคุณกะ”

เขาให้หล่อนเกาะแขนเดินไปที่ม้า และช่วยให้
หล่อนขึ้นป้่ไปนั่งบนหลังมันอย่างเรียบร้อย เขาเอา
มือตบหลังคอสีด้าของม้าของหล่อนเบา ๆ แล้วพูด
กับหล่อน

“ผมต้องขอบใจมัน ที่พาคุณมาพบกับผม”

“ฉันก็เหมือนกันกะ” หล่อนพูดเบา ๆ

“ถ้าพบกันที่กรุงเทพ คุณคงไม่ลืมผม

“ฉันจะไม่ลืมคุณเลยตลอดไป

“ผมก็เหมือนกัน”

เขาตอบพร้อมก้่บีบมือเด็กสาวเบา ๆ แล้วหันไป
พูดกับพาหนะของเด็กสาว

“พานายเจ้าไปให้ต้อย้าให้ตกมาอีกกะ”

เด็กสาวยิ้มให้เขาอย่างน่ารัก ก่อนที่จะชักม้า
เหาะย่างออกไป เขามองตามหลังหล่อน
ด้วยความรู้สึกแว้งว้าง หล่อนพาม้าออกไปได้

ไม่กี่เมตร ก็หันกลับ และพามันเดินมาที่
เขานีกที่

“ฉันมาขอโทษคุณค่ะ”

“เรื่องอะไรครับ” เขามองหล่อนอย่างแปลก
ใจ

“ฉันโกหกคุณที่ว่า ฉันสอบเข้าอะไรไม่ได้ ความจริง
ฉันสอบเข้าเกษตรได้ค่ะ”

เขาคงคิด

แม้ว่าหล่อนจะควมม้อออกไปจนเห็นเป็นจุด
เล็กๆ แต่คำพูดของหล่อนก็ยังดังก้องอยู่ใน
หัวใจของเขา มันเหมือนกับดวงประทีปใน
หัวใจของเขาได้ลุก สว่าง โชติ ช่วง ขึ้น อีกที่
หนึ่งที่เขาเห็นว่า มันดับไปพร้อมกับพายุฝน
เสียแล้ว